

the vessel, the vessel's crew, and the vessel's cargo. The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's cargo is the most valuable asset of the vessel.

The vessel's crew is the most valuable asset of the vessel.

**УКРАЇНЬСЬКА АСОЦІАЦІЯ ФАХІВЦІВ ТРУДОВОГО ПРАВА
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ
НА ШЛЯХУ СУЧАСНОЇ РОЗБУДОВИ ДЕРЖАВИ І СУСПІЛЬСТВА**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 5 – 7 червня 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

Редакційна колегія:

В. С. Венедіктов – доктор юридичних наук, професор;
А. М. Куліш – доктор юридичних наук, професор;
М. М. Бурбика – доктор юридичних наук, доцент;
М. І. Логвиненко – кандидат юридичних наук, доцент;
О. І. Кисельова – кандидат юридичних наук;
А. В. Гончарова – кандидат юридичних наук;
К. А. Музикант – аспірант;
А. Р. Решетнік – аспірант;
К. М. Олійник – аспірант

Рекомендовано до друку рішенням
вченої ради юридичного факультету СумДУ
(протокол № від 2014 року)

Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 5 – 7 червня 2014 року / [За ред. проф. В. С. Венедіктова, проф. А. М. Куліша]. – Суми : Сумський державний університет, 2014. – 382 с.

До збірника увійшли статті та тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства», що містять результати теоретичних досліджень та окремі питання актуальних проблем інноваційного розвитку сфери інтелектуальної власності. Тексти доповідей і повідомлень друкуються мовою оригіналу в авторській редакції.

- © Венедіктов В. С., Куліш А. М., Бурбика М. М. та ін., 2014
- © Українська асоціація фахівців трудового права, 2014
- © Сумський державний університет, 2014

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Косович В. М.

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри теорії та філософії права юридичного факультету

Львівського національного університету імені Івана Франка

**ПРАВОВА ДОКТРИНА ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ НЕДОЛІКІВ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ УКРАЇНИ**

Розвиток правової системи України супроводжується інтенсивним оновленням джерельної бази юридичного права, насамперед нормативно-правових актів. Необхідність створення великої кількості нормативно-правових актів у короткий час стає причиною не завжди їх високої якості. Аналізуючи чинне законодавство України, можна виявити численні недоліки, зумовлені недотриманням нормопроектної техніки. Недоліки в нормативно-правових актах – передумова правореалізаційних та правозастосувальних помилок. Оскільки усунення правотворчих недоліків – це складний та тривалий процес, актуальною є необхідність пошуку засобів їх подолання.

Практично усі вітчизняні та зарубіжні науковці, які досліджують питання правотворчих дефектів (помилки) торкаються питання їх подолання, пропонуючи необхідні для цього засоби [1]. Ми вважаємо за доцільне звернути увагу на можливостях використання як засобу боротьби із недоліками законодавства України «надбань» правової науки.

Сьогодні йдеться про доволі широкий спектр недоліків, що можуть мати місце у нормативно-правових актах – колізії, прогалини, помилки, дефекти, дублювання, упушення, неузгодженість і таке інше. Законодавець із цієї гами звертає увагу лише на прогалини і пролонує загальновідомі способи їх подолання – аналогію закону та аналогію права (див. ст. 8 Цивільного кодексу України та ст. 10 Сімейного кодексу України). Натомість науковці пропонують певні способи подолання різних недоліків. На основі проведених досліджень практично сформувалась правова доктрина. Правова доктрина являє собою певний вид юридичного дослідження та його

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1: ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Косович В.М. ПРАВОВА ДОКТРИНА ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ НЕДОЛІКІВ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ УКРАЇНИ.....	3
Левченко Л.Ю. ЛЕГІСТСЬКИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ ТИП ПРАВОРОЗУМІННЯ В РЕАЛІЯХ УКРАЇНИ.....	6
Летошко К.А. РОЛЬ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ В УТВЕРДЖЕННІ ПРАВООПОРЯДКУ.....	9
Нестеренко В. А. НІМЕЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ГОСПОДАРСЬКИЙ АПАРАТ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ОКУПОВАНИХ РЕГІОНІВ СРСР.....	13
Пташник І. Р. ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ ТРЕТІХ ДЕРЖАВ В ДВОСТОРОННІХ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРАХ.....	16

СЕКЦІЯ 2: АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Бурбика М.М. ПРОБЛЕМИ ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	21
Гиркіна О. О. ПИТАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ МАЙНА БОРЖНИКА ПРИ ПРОВЕДЕННІ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ.....	26
Дорожко Г.К., Махмудова Е.В. НЕКОТОРЫЕ ПРОБЛЕМЫ КОНСТИТУЦИОННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПРАВОВОЙ КУЛЬТУРЫ И ПРАВОВОГО СОЗНАНИЯ В УКРАИНЕ.....	30
Іскандарова Є., Резнік О.М. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МИТНИХ РЕЖИМІВ В УКРАЇНІ.....	34
Іщенко О.М. ЗНАЧЕННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У КЕРІВНИКА АПАРАТУ СУДУ.....	38

Куліш А. М	
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЛИХОСЛІВ'Я В ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ.....	40
Курчевская Р.С.	
ПРОБЛЕМА ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПОНЯТИЯ ЭЛЕКТРОННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО.....	43
Логвиненко М. І.	
МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ СУДУ В КОНТЕКСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	46
Мельник К. Ю.	
ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ.....	49
Музыкант К.А.	
ПРИОБРЕТЕНИЕ НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИМИ ГРАЖДАНСТВА ГОСУДАРСТВ-ЧЛЕНОВ ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА КАК ОСНОВОПОЛАГАЮЩИЙ КРИТЕРИЙ ДЛЯ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ИХ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСА.....	50
Петровська І.І.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	54
Пирожкова Ю.В.	
ФІНАНСОВО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ.....	57
Прокопенко Т.А.	
ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСОБІВ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.....	62
Рахманов М.А., Резнік О.М.	
ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ В СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	64
Рахманов М.А.	
ВИДИ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	68
Сайко Л.Ю.	
РОЛЬ СУДУ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	72
Слободян О.А.	
МІЖГАЛУЗЕВИЙ ХАРАКТЕР ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ.....	75

совершеннолетних, так и детей определенным специфическим правовым статусом [4]. Законодательство стран Европейского Союза в некоторых вопросах отличается друг от друга, именно гражданство в данном случае сыграет важнейшую роль для установления, реализации и гарантирования определенных прав согласно с минимальными стандартами, закрепленными международно-правовыми актами.

Литература

1. British Nationality Act 30.07.1948 with Changes 19.07.1995 by Merchant Shipping Act // The British Parliament. – The access mode:
<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/Geo6/11-12/56/contents>
2. О гражданстве : Закон Германии состоянием от 23.07.1999 г. / Бундестаг. – Режим доступа:
<http://constitutions.ru/archives/7650>
3. Code Civil Version consolidée au 1 janvier 2014 / Parlement français. - mode d'accès:
http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?sessionId=D1EB979A72789F8B09CF13141C64D4B1.tpdjo15v_1?cidTexte=LEGITEXT000006070721&dateTexte=20140225
4. Sandy Ruxton. What about us? Children's rights in the European Union. / Sandy Ruxton. - European Children's Network, 2005. – 164 c.

Петровська І.І.

доцент кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Посилення ролі інститутів громадянського суспільства в державі, на нашу думку, доцільно здійснювати на основі розповсюдження інформаційних матеріалів, оприлюднення фактів притягнення до відповідальності за правопорушення, заохочення повідомлень про зловживання тощо.

Зокрема Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції», містить розділ про участь громадськості в заходах щодо запобігання та

протидії корупції. Фактично його наявність свідчить про те, що законодавець приділив цьому напрямку протидії особливу увагу.

Доцільно для більшої чіткості формулювання, на нашу думку, визначити, що суб'єктом протидії корупції може бути будь-яка особа, тобто встановити універсальне застосування антикорупційного законодавства. (Відома людина, побачивши протиправну діяльність мала б повідомити про це спеціально уповноважені органи. Тут варто також зазначити, що спеціально уповноважені суб'єкти протидії повинні відреагувати на такі повідомлення та взяти їх до провадження, перевірити вірогідність.

Для підвищення ефективності громадського контролю доцільно також вжити заходів щодо підвищення кваліфікації державних службовців, розробити вимоги до надання публічних послуг і акцентувати увагу на тому, що державні службовці «несуть службу» для захисту прав та свобод людини, а не людина існує для того, щоб її заставляли робити те, що надумає публічна посадова особа.

Фізичні особи, як суб'єкти протидії корупції та учасники громадського контролю, можуть бути активними тільки за наявності відповідних умов:

- 1) знань про свої права та можливості їх реалізації (наявності відповідної, повної достовірної інформації);
- 2) усвідомлення, фактичної наявності реальних засобів впливу на процес протидії корупції;
- 3) наявності факту корупційного правопорушення (відповідно до суб'єктивної оцінки);
- 4) наявності бажання повідомити про дане корупційне правопорушення.

Якщо перший і третій пункти можна сказати що іноді наявні, то 2) та 4) в нашому суспільстві фактично відсутні серед пересічних громадян.

Позитивним засобом протидії правопорушенням загалом є активна громадська позиція громадян. У країнах, де правоохоронні органи користуються авторитетом та повагою, а населення країни прагне забезпечити розвиток стабільної і стійкої держави, в якій воно буде впевненим в своїй безпеці та захищеності – протидія корупції буде ефективнішою. Тому, безперечно, важливим засобом попередження та протидії корупції є сприяння всіх владних інститутів держави у формуванні громадянського суспільства.

Законодавством передбачено положення про протидію корупції громадянами, проте не іноземцями та особами без громадянства (фізичні особи). На нашу думку, визнання суб'єктом протидії будь-якої фізичної

особи, зробило б дану діяльність ефективнішою. Серед методів протидії можна виділити: звернення громадян, повідомлення про правопорушення уповноваженим правоохоронним органам, повідомлення в засобах масової інформації тощо.

Серед заходів протидії корупції ефективним, на нашу думку, є інформування населення про проведені антикорупційні заходи, про кількість одержаних повідомлень, про вжиті заходи протидії, притягнення винних осіб до відповідальності. Це право на інформацію про корупцію фактично закріплено в Законі України «Про засади запобігання та протидії корупції» і проявляється воно через: можливість запитувати та одержувати в установленому порядку від органів державної влади та органів місцевого самоврядування інформацію про діяльність щодо запобігання та протидії корупції; проводити, замовляти проведення громадської анти корупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, подавати за результатами експертизи пропозиції до відповідних органів державної влади або органів місцевого самоврядування; брати участь у відкритих парламентських слуханнях з питань запобігання та протидії корупції; вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи щодо вдосконалення законодавчого регулювання відносин, що виникають у сфері запобігання та протидії корупції; проводити, замовляти проведення досліджень, у тому числі наукових, соціологічних тощо, з питань запобігання та протидії корупції; проводити заходи щодо інформування населення з питань запобігання та протидії корупції; здійснювати громадський контроль за дотримання законів, спрямованих на запобігання та протидію корупції, з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать чинному законодавству тощо.

Законом передбачено, що об'єднання громадян та їх члени або уповноважені представники, а також окремі громадяни в діяльності щодо запобігання, виявлення та протидії корупційним правопорушенням, можуть брати участь у діяльності щодо виявлення фактів вчинення корупційних правопорушень та встановлення осіб, які їх вчинили, у межах повноважень, визначених законом; повідомляти про виявлені факти вчинення корупційних правопорушень спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, іншим органам протидії, керівництву та колективу підприємства, установи чи організації, в яких були вчинені ці правопорушення, а також громадськості. Також зазначено, що об'єднанню громадян, фізичній, юридичній особі не може бути відмовлено в наданні доступу до інформації стосовно компетенції суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції, та основних напрямів їх діяльності.

- Участь громадськості у протидії корупції передбачає можливість отримання об'єктивної та достовірної інформації, та її поширення. Тут важливу роль повинні відігравати засоби масової інформації, але при умові їх незалежності від влади.

Звичайно, зміна сприйняття корупції в українському суспільстві – процес складний та довготривалий, проте протидія корупції необхідно перш за все на індивідуальному рівні – починаючи з конкретної особи (з себе), саме вироблення навичок протидії в кожного суб'єкта протидії корупції (фізичної особи) дозволить значно зменшити її прояви та побороти це негативне явище в суспільстві.

Література

1. Про засади запобігання і протидії корупції : Закон України від 07.04.2011 № 3206-VI / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2011. – № 40. – ст.404

2. Про державну службу : Закон України від 16.12.1993 № 3723-XII / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1993. – № 52. – ст.490

3. Методичні рекомендації з питань запобігання та протидії корупції. Офіційний веб-сайт Голівдержслужби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://www.guds.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=89179&cat_id=57862

Пирожкова Ю.В.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного та господарського права, заступник декана з навчальної роботи юридичного факультету Запорізького національного університету

ФІНАНСОВО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ

В умовах формування та функціонування ринкової економіки державний борг постає однією із суттєвих складових державних фінансів. За офіційними даними Міністерства фінансів України станом на 31 січня 2014 року державний та гарантований державою борг України становить 585.298.486,95 тис.грн. або 73.226.383,96 тис.дол. США [1].